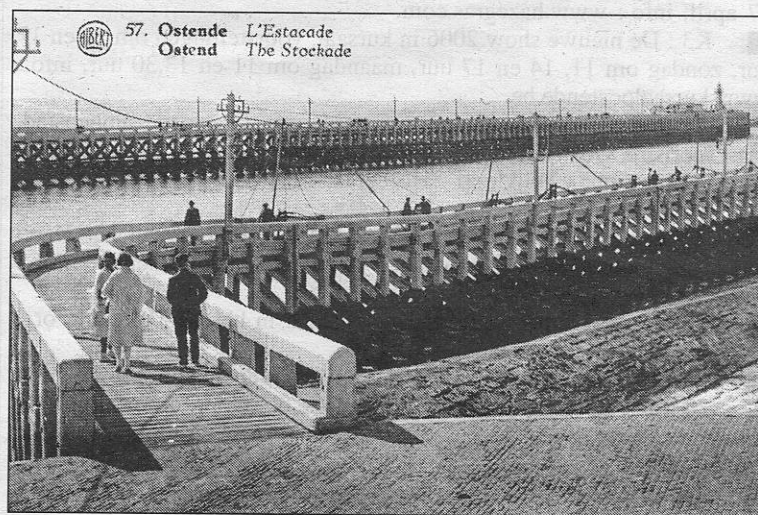

Het Oosterstaketsel

Het is maar zelden dat een Oostendenaar een wandeling naar het Oosterhoofd maakt. Het is immers een hele 'ommetoer' om er te komen en het is er zo stil en kalm. Vroeger schreven we reeds dat de kant van de vuurtoren met de Halve Maan en het Oosterhoofd als een onherbergzaam oord beschouwd werd.

Het Oosterhoofd met enkele kruisnetvisser (circa 1935)

Het smalle Oosterhoofd op een zonnige namiddag (circa 1920)

Buiten een paar eenzame wandelaars, enkele amateur-visser met een kruisnet, was het er rustig en stil. Heel wat Oostendenaars en zeker veel „aangespoelde” stadsgenoten zijn nog nooit naar het Oosterhoofd geweest. Wie toch naar de „overkant” ging, deed het meestal om naar de Bredense duinen te gaan.

Binnen enkele maanden zal het Oosterstaketsel echter afgebroken worden. Als dat zo is, mogen we zeggen dat er weer een stukje havengeschiedenis en vuurtorenfolklore zal verdwijnen. Het Oostende van vroeger behoort daardoor opnieuw een stukje tot het verleden. In zeker zin is het gelukkig nog goed dat er op prentkaarten

nog veel van die zaken terug te vinden zijn. Zo kan je nog eens zien hoe Oostende vroeger was. Toerisme, oorlogen en investeringen in immobiëlen zorgen er al jaren voor dat de echte Oostendenaar zijn eigen stad niet meer herkent. Meegaan met zijn tijd is echter meer dan zijn eigen stadsge-

schiedenis vergeten. Met deze nostalgische bedenking is niet iedereen echter even gelukkig. Als 150 jaar werkt met aan Oostende om er een mooie stad van te maken, maar wat er voor eeuwig uit onze Koningin der Badsteden verdwenen is, is nu enkel nog op onze prentkaarten te zien.